

Postanowienie Sądu z dnia 27 lutego 2012 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Jacinto (My Little Bear)(Sprawa T-183/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wygaśnięcie wcześniejszego krajowego znaku towarowego — Następczy brak przedmiotu sporu — Umorzenie postępowania)

(2012/C 126/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Manuel Jacinto, L^{da} (S.Paio de Oleiros, Portugalia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 stycznia 2011 r. (sprawa R 494/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Manuel Jacinto, L^{da} a MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokryje swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2011 r. — Hamas przeciwko Radzie

(Sprawa T-531/11)

(2012/C 126/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hamas (przedstawiciel: L. Glock, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/430/WPZiB z dnia 18 lipca 2011 r. dotyczącej aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu — w zakresie, w jakim dotyczy Hamasu (w tym Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 687/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. dotyczącego wdrożenia art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 610/2010 oraz (UE) nr 83/2011;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB ⁽¹⁾, dotyczącego podejmowania decyzji przez właściwy organ, w zakresie w jakim ten organ:
 - powinien być organem sądowym, a nie administracyjnym;
 - powinien móc się powoływać na zasadę lojalnej współpracy;
 - nie może być rządem Stanów Zjednoczonych z uwagi na szczególne zasady sporządzania wykazu w Stanach Zjednoczonych;
 - nie może być organem, który nie przestrzega praw procesowych zainteresowanych osób.

Strona skarżąca podnosi ponadto, że Rada nic nie przedstawia na poparcie tezy, że w niniejszej sprawie decyzje krajowe, których sprawa ta dotyczy, oparte są na poważnych dowodach lub poszlakach.

2. Zarzut drugi, dotyczący błędów co do ustaleń faktycznych, gdyż Rada nie udowodniła samodzielnie faktów, na które się powołuje. Strona skarżąca podnosi, że przybliżone stwierdzenia wskazane przez nią w skardze potwierdzają błąd w zakresie ustaleń faktycznych.
3. Zarzut trzeci, dotyczący błędów w ocenie co do terrorystycznego charakteru strony skarżącej, gdyż kwalifikacja zaproponowana przez Radę nie jest zgodna z kryteriami ustalonymi we wspólnym stanowisku 2001/931/WPZiB. Strona skarżąca podnosi, że kryteria użyte przez Radę dowodzą błędnej interpretacji pojęcia „terroryzm”, nie do pogodzenia z międzynarodowym prawem stanowionym.
4. Zarzut czwarty, dotyczący niedostatecznego uwzględnienia rozwoju sytuacji w miarę upływu czasu, gdyż Rada nie przystąpiła do rzeczywistej kontroli przewidzianej w art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB.

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady nieingerencji.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, gdyż uzasadnienie wysłane stronie skarżącej nie zawiera żadnych ścisłych informacji dotyczących poważnych i wiarygodnych dowodów i poszlak zgromadzonych przeciwko stronie skarżącej.
7. Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia praw do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej. Strona skarżąca podnosi, że zasady te zostały naruszone:
 - na krajowym etapie postępowania, podczas gdy Rada powinna sprawować kontrolę oraz
 - na europejskim etapie postępowania, z powodu niedostatecznego charakteru elementów przekazanych przez Radę stronie skarżącej.
8. Zarzut ósmy, dotyczący naruszenia prawa własności, w zakresie w jakim niezgodnego z prawem zamrożenia funduszy nie sposób uznać za uzasadnione naruszenie prawa własności.

(¹) Wspólne stanowisko Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 93)

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2012 r. — Uspaskich przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-84/12)

(2012/C 126/38)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Litwa) (przedstawiciel: adwokat Aivaras Raišutis)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji nr P7_TA(2011)0541 Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej wniosku Viktora Uspaskicha o skorzystanie z immunitetu;
- uwzględnienie żądania skarżącego z dnia 11 kwietnia 2011 r. o ponowne rozpatrzenie wniosku prokuratora generalnego o uchylenie immunitetu;
- ochronę immunitetu skarżącego;
- zasądzenie na rzecz skarżącego 10 000 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do ponownego rozpatrzenia wcześniejszej decyzji, w sytuacji, gdy nowe okoliczności dają podstawę do przyjęcia, że ma miejsce *fumus persecutionis*.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do bezstronnego rozpatrzenia wniosku, w związku z tym, że ta sama osoba została wyznaczona jako sprawozdawca w drugiej sprawie dotyczącej skorzystania z immunitetu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do sprawiedliwego traktowania.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 9 ust. 1 lit. a) Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, w związku z tym, że Parlament Europejski przyjął zaskarżoną decyzję na błędnej podstawie prawnej i naruszył art. 9 ust. 1 lit. a) wskazanego protokołu, ponieważ oparł się na oczywiście błędnej interpretacji art. 62 ust. 1 i ust. 2 konstytucji Litwy.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywiście błędnej oceny *fumus persecutionis*. Zdaniem skarżącego Parlament Europejski dokonał błędnej oceny w zakresie dotyczącym wiążącego charakteru swych wcześniejszych decyzji dotyczących immunitetu i w zakresie dotyczącym *fumus* oraz odmówił rozpatrzenia argumentów skarżącego dotyczących *fumus persecutionis*, przy których uwzględnieniu powinien on zostać uznany za ofiarę prześladowań politycznych.

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Repsol YPF przeciwko OHIM — Ajuntament de Roses ®

(Sprawa T-89/12)

(2012/C 126/39)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Repsol YPF, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: J.B. Devaureix, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą by również: Ajuntament de Roses [Roses (Girona), Hiszpania]

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie za dopuszczalną niniejszej skargi oraz wszystkich odnośnych dokumentów i odpisów;